

Zaman Yalpalıyor Mirim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 26 Mart 2018

Göğün sızısından sızlanamam tıpkı meramım olan kelimeleri armağan etmişken gök kubbe.

Karamel acıların rengine nasıl ki müptelayım ve dolduruşa geliyorum her hüznü sancak belleyip, aşkı hepten mihrap eylediğim.

Zararsız ve zamansız bir sızıyım. Sandıklarına dolan sanmadığım hayli ürkünç yüklemeler var bakmakla görmek arasındaki farkı düğüm değil de düğün bildiğim günden beri.

Sarı benizli cümleler fink atıyor sanırım dün karşılaştığım o mavi gözlü kadının bana armağan ettiği gülümsemenin acılarım arasında cirit atması gibi.

Kaideler bellemişiz bir kez bir de kendi kurallarını inşa edenler var tıpkı toplu ölümlerin taşıdığı o cinnete nail olan toplu cennet yolcuları misali.

Ne ölüyüm ne de cinnet geçirdiğimi iddia edebilirim lakin mutluluğumu bağışladım hem de ölmeden önce.

Kayıtlara geçirdiğim üç beş mutlu cümle yine günüme eşlik eden ve ben şehir sokaklarına dadanmış martılara gıpta ile bakıp da kendimi bir şehir sürgünü ilan ettiğim kaçkın güncemde kaçak bir suçludan hallice dertop olduğum yine hâsıl olan mutluluğu pek de tasvip etmediğim yönünde bir bilinç taşıdığım gerçeği.

Yaşlarım hizalı bu gün yaslarımı aldırmadığım da gün gibi aşikâr zira hüznümü kışkandım elbette mutlu anlarıma şükran doluyum lakin arada sırada olması yeter de artar bile zaten kim izin verir ki sonsuz mutluluğuma?

Azılı katilleri tasvip edeceğim bu gidişle en çok da içimdeki beyitleri kemiren alıcı kuşlar sonra da oturmuş mutluluk geçişleri yapıyorum artık mutlak hangi hüznü ayrı düşmemem gerektiği.

Nasılsınız?

Şükür.

Sağlık afiyette misiniz?

Elhamdülillah.

Gerisi teferruat.

Yanlı bir siteme maruz kalıp... bir isyanı yok sayıp... bir selamı bile esirgeyen...

Köşe başlarında kaldırımların çiçekçi Çingeneler. Ama selamımın da geri dönümü.

Allah'ım nasıl bir nur nasip etmiş onların asil yüzlerine ta yüreklerinden yansıyan?

Yanımda telefonda konuşan kadın ya da kendi kendine sanırım derdi vitrinde gördüğü son model cep telefonu.

Eh.

Beyitler gelip geçiyor aklımın hizaya geçtiği mutluluğu savsaklamaya çalışırken.

Hemen hüzne programlamalıyım yüreğimin sayacını sonra da baş başa kalmalıyım kalemle.

İndirime giren sezon ürünleri.

Eh.

Kursağımda şarkılar var ve tek gördüğüm yoldaki insanların yüreklerini okumak adına gözlerine bakma istemim lakin hepsi sabitlemişler kendini ellerindeki ekranına.

Bir çocuk görmem lazım ve Maşallah, demeden geçmeyeceğim ve yanımda yürüyen genç bir anne lakin ben coşkuyla sevmeye kalkınca kucağındaki bebeğini... korkuttum mu ne?

Korku... göreceli bir sağanak aslında boğulmak değil de boğmaya dair.

Dedim ya...

Zaman yalpalıyor, mirim ve gölgemi boyuyorum içimdeki düş fırçası ile.

Aşkımı rendeliyorum, menüde ne var ne yok lav ediyorum iri bir tepside bildircin yumurtaları.

Annemin öğüdü... dinlemiyorum. Ölüyorum.

Annem ölmemeli, diyen meleklerle dargınım ki zaman da soyut ölüm de yanlı bir düş.

Nabzını arıyorum ölümün. Kıtlama yapıyor yüreksiz iblisle.

Şehir çağlıyor.

Ben çığlıklarımın kör şahidi ve müridiyim.

İri gövdeli şahin, yanlı ve sitem yüklü gökyüzü.

Rahmeti çığlıklarımı örtüyor, Rabbin katındayım. Gölgeyle kavgalı beyitlerden de hürüm; ümmetin aşkına talibim.

Sıradan sırasızlığa geçen kalabalık. Gök zincirli ve insanlar yüklü. Adamlardan çalıntı sevda nameleri ve kadınların aç gözlü nefislerine banıyorlar ihtişamı ve nefreti.

Olmamalı demekten yorgun, zanlardan zarar gören külliyesi yüreğimin. Damarlarım tıkalı ve takılı olan zincirlerimle boykot ediyorum.

Pestili çıkanlardan değil de peşrevi kayıp şarkılardan dilimdeki acılık.